

Στο τελευταίο του βιβλίο, ο γνωστός δημοσιογράφος επιχειρεί μια προσέγγιση, μια ερμηνεία των πεπραγμένων της πρωθυπουργίας Καραμανλή (2004 – 2009).

Στοιχεία τα οποία οφείλουμε να δεχτούμε ως δομικά στην αξιολόγηση του πονήματος του είναι: Η εκ του σύνεγγυς παρακολούθηση των πολιτικών εξελίξεων, η δυνατότητά του να συνομιλεί με πολιτικούς πρωταγωνιστές και να βρίσκεται στο επίκεντρο των γεγονότων, η ομολογημένη πίστη του στην κεντροδεξιά παράταξη, η απροκάλυπτη αντίθεσή του με τα υπόλοιπα πολιτικά σχήματα και η εμπιστοσύνη στις προθέσεις, στα οράματα, στις γνώσεις του πρώην πρωθυπουργού.

Για κάποιους, μπορεί το έργο του να χαρακτηριστεί σαν μια προσπάθεια αγιοποίησης του Καραμανλή. Για άλλους, σαν την υπεράσπιση θέσεων και πολιτικών επιλογών για τις οποίες ο πρώην δεν θέλει ακόμα να τοποθετηθεί, ενώ σίγουρα θα υπάρξει και μια μερίδα που, είτε θα αρνηθεί να ασχοληθεί χαρακτηρίζοντάς το, ως προϊόν πολιτικής προπαγάνδας, είτε θα το απορρίψει αφού το διαβάσει, με αντίστοιχα επιχειρήματα.

Ο χρόνος κυκλοφορίας του δεν είναι τυχαίος, κυρίως διότι μέσα στην προφανή αποτυχία της, διαδόχου του Καραμανλή, κυβερνήσεως να συγκρατήσει τα προβλήματα, να βρει οικονομικό διέξοδο, να διορθώσει κοινωνικές ισορροπίες, αποκαθίσταται η φήμη, του πρώην ηγέτη. Σε κάθε περίπτωση το βιβλίο αξίζει να διαβαστεί, από όσους δεν φορούν κομματικές παρωπίδες και από όσους δεν ανήκουν σε πολιτικούς χώρους από συμφέρον. Οι οπουδήποτε φανατικά ανήκοντες, μοιραία, θα έχουν κάποιο πρόβλημα αξιολόγησης.

Μέσα από τις σελίδες του, αποκαλύπτονται πολλοί από τους τρόπους που σημειώνονται οι εξελίξεις, που ασκούνται οι πιέσεις, που εφαρμόζονται οι πολιτικές, τόσο στο εσωτερικό μέτωπο όσο και στο διεθνές προσκήνιο.

Ο συγγραφέας παρακολουθεί από κοντά τα γεγονότα, τα καταγράφει και τα περιγράφει από την δική του οπτική. Προχωρεί σε αποκαλύψεις. Στηρίζει την άποψη ότι ο Καραμανλής ήταν ένα θύμα της Αμερικανικής πολιτικής για τη στάση του στη σύνοδο του Ν.Α.Τ.Ο. με το βέτο του για την ονομασία των Σκοπίων, αλλά και για το άνοιγμα των σχέσεων με την Ρωσία, την Κίνα και γενικότερα για την εξωτερική πολιτική που ακολούθησε με γνώμονα το ελληνικό συμφέρον. Θέτει το θέμα των παρακολουθήσεων των τηλεφώνων του πρωθυπουργού και σημαντικών κυβερνητικών λειτουργών, καθώς και τις πληροφορίες για απόπειρα δολοφονίας του Καραμανλή.

Αναλύει όλο το κυβερνητικό έργο, στέκεται στις επιτυχίες, δικαιολογεί τις αστοχίες, προχωρεί βαθιά σε περιγραφές μυστικών συσκέψεων κυβερνητικών παραγόντων, στην επιλογή υποψήφιου για την προεδρία της δημοκρατίας, στον δραματικό Δεκέμβρη του 2008, με την θρυλούμενη εμπλοκή εκατοντάδων αλλοδαπών πρωταγωνιστών των επεισοδίων. Επίσης παραθέτει πλήθος στοιχείων και υπολογισμών για την οικονομία, που δικαιώνουν τις επιλογές του πρώην πρωθυπουργού, ενώ διατυπώνει και τους λόγους που έχουμε φτάσει στη σημερινή κατάσταση χρεώνοντας τα σφάλματα στη διάδοχο κυβέρνηση.

Ταυτόχρονα εξετάζει όλη την κεντροδεξιά παράταξη και αποκαλύπτει πολλές από τις τάσεις, τους ανταγωνισμούς, τις παρέες, τις κλίκες τη δυσκολία του ηγέτη να κρατήσει ισορροπίες. Ακολουθεί την πορεία του Καραμανλή από τις κερδισμένες εκλογές του 2004, έως τις χαμένες του 2009, αλλά συχνά κάνει επιστροφές στο μακρύτερο παρελθόν του, τις επιρροές, την κουλτούρα, τα βιώματά του.

Κάνει αναφορές στον τρόπο που οι ξένοι ηγέτες πιέζουν τους Έλληνες για την προμήθεια στρατιωτικού υλικού αξίας δισεκατομμυρίων (ευρώ), για το πώς Μερκοζί, Μέρκελ πλασάριζαν αεροσκάφη, υποβρύχια, άρματα και οι Αμερικανοί F16, αλλά και πως με τον ίδιο τρόπο ο ίδιος ο Καραμανλής προωθούσε το ελληνικό ελαιόλαδο στην Ιαπωνία.

Συχνά περιγράφει πρόσωπα και εταιρείες χωρίς να αναφέρεται σε ονόματα και επωνυμίες, αφήνοντας τον αναγνώστη να υποθέτει, ενώ δεν κρύβει το σεβασμό, την εκτίμηση του για

συγκεκριμένα στελέχη της παράταξης όπως, π.χ. ανάμεσα σε άλλους, τους Μολυβιάτη, Ρουσσόπουλο, Αγγέλου, Στυλιανίδη. Δεν χάνει την ευκαιρία να τοποθετηθεί ενάντια σε όσους ξεστράτισαν από την γραμμή “σεμνά και ταπεινά” του ηγέτη, χωρίς όμως να τους κατονομάζει.

Προβάλλει διακριτικά την προσωπική σχέση που διατηρούσε με τον Καραμανλή, ως εχέγγυο της έκδοσης, ενώ στέκεται αποφασιστικά αυστηρός σε αυτά που θεωρεί ως unfair της τότε αντιπολίτευσης και του ηγέτη της, όπως επίσης και του προκατόχου του (Παπανδρέου - Σημίτης).

Στην αφήγησή του, ενίοτε, επαναλαμβάνει γεγονότα, είτε εμπλέκοντας τα με άλλα, παράλληλα συμβάντα, είτε δίνοντας άλλη χρονική φορά στην πλοκή, είτε τονίζοντας τη σημασία τους. Έχει επιχειρήματα, έχει απόψεις και τις παραθέτει.

Είναι σαφές ότι ανήκει ψυχή τε και σώματι στην παράταξη. Είναι επίσης σαφές ότι περιβάλλει τον Καραμανλή με ιδιαίτερα συναισθήματα. Τον πίστεψε, τον πόνεσε και τελικά τον προστατεύει όπως και τις επιλογές του. Ασκεί πάντως και την κριτική του, σε όσα θεωρεί ότι διαχειρίστηκε λανθασμένα ο ηγέτης.

Χωρίς αμφιβολία αποτελεί μια καταγραφή, προσεκτική, με επιχειρήματα, συναισθηματική όσο και στρατευμένη. Αν συμπαθούσατε λίγο, τον τελευταίο (μέχρι στιγμής) Καραμανλή, θα τον συμπαθήσετε περισσότερο. Αν τον κατηγορήσατε για κάποιες άστοχες ενέργειες θα τον αθώωσετε τουλάχιστον για τις μισές από αυτές. Αν πάλι ανήκετε στην πλευρά των φανατικών διωκτών του, η έκδοση αυτή, δεν θα σας αλλάξει τις πεποιθήσεις.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, κρίνεται πετυχημένη.